

Sygn. I C 385/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Beata Kopania
Protokolant:	sekr. sądowy Anna Karwacka

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2016 r. w Słupsku

na rozprawie

sprawy z powództwa J. Ł.

przeciwko R. Z.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego R. Z. na rzecz powoda J. Ł. kwotę 106.000 zł (słownie: sto sześć tysięcy złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 28.01.2016 r. do dnia zapłaty;
2. umarza postępowanie co do kwoty 10.559 zł (słownie: dziesięć tysięcy pięćset pięćdziesiąt dziewięć złotych)
3. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
4. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.192,80 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;
5. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Słupsku kwotę 10.002,42 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;
6. nakazuje ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Słupsku kwotę 86,75 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt IC 385/14

UZASADNIENIE

Powód, J. Ł. wniósł przeciwko pozwanemu, R. Z., pozew z żądaniem zapłaty kwoty 140.000 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem zapłaty równowartości koparko – ładowarki marki C. (...), rok produkcji 2007r.

Na uzasadnienie podał, iż w maju 2012r. użyczył pozwanemu swoją koparko – ładowarkę. Pozwany wykorzystywał ją do prac drogowych zleconych mu jako podmiotowi gospodarczemu. Nie dochował jednak należytej staranności

w sprawowaniu pieczy na sprzętem powoda. Wskutek powyższego, koparko – ładowarka powoda została w dniu 29 czerwca 2012r. skradziona z miejsca, w którym pozwany ją przechowywał.

W toku procesu, powód rozszerzył powództwo do kwoty 159.559 zł. (k. 110).

Ostatecznie na rozprawie w dniu 28 stycznia 2016r. powód cofnął powództwo w zakresie kwoty 10.559 zł. (k.331v), podtrzymując żądanie co do kwoty 140.000zł.

Pozwany, R. Z., wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu.

W pierwszej kolejności podniósł zarzut braku legitymacji procesowej biernej, wskazując, że nie zawierał z powodem umowy dotyczącej koparko – ładowarki. Podał również, iż powód nie sprecyzował należycie, jaki konkretnie sprzęt przekazał pozwanemu, przez co żądanie jest niezasadne. W toku procesu podniósł również zarzut braku legitymacji procesowej czynnej, twierdząc, że powód w dniu 2 lipca 2012r. darował swojemu synowi, P. Ł. całe przedsiębiorstwo, na wyposażeniu którego była sporna koparko – ładowarka. Zatem nie przysługuje mu roszczenie zgłoszone w pozwie.

W dniu 25 marca 2014r. Sąd Okręgowy w Słupsku wydał wyrok, w którym oddalił powództwo oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3.617 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sąd Okręgowy w Słupsku uznał wówczas, iż powód nie udowodnił, jaką konkretnie koparko – ładowarkę typu (...) przekazał pozwanemu do korzystania na przełomie wiosny i lata 2012r. oraz, jaka była jej wartość. Zgromadzony materiał dowodowy wskazał bowiem, że powód posiadał maszyny różnego rodzaju. Sam powód twierdził wprawdzie, iż wydał pozwanemu koparko- ładowarkę typu (...), rok produkcji 2007, seria 2, nr maszyny (...). Tymczasem z zeznań świadka, P. Ł., umowy darowizny z dnia 2 lipca 2012r. oraz faktury VAT (...) z dnia 3 września 2012r. wynika, że P. Ł. w dniu 3 września 2012r. sprzedał tę maszynę (...) spółce z o.o. w S.. W konsekwencji powyższego, Sąd Okręgowy w Słupsku oddalił żądanie.

Wyrokiem z dnia 19 września 2014r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku uchylił zaskarżony przez powoda wyrok Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 24 marca 2014r. i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania, pozostawiając Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego.

W uzasadnieniu wyroku z dnia 9 września 2014r. Sąd II instancji wskazał, że powód w toku postępowania apelacyjnego przedstawił wiarygodne dowody, wskazujące na to, że w dacie przekazania pozwanemu koparko – ładowarki (...) był on właścicielem również koparko – ładowarki (...)z 2007r. o nr (...), którą wcześniej posiadał w leasingu, o czym zeznał na rozprawie w dniu 26 września 2013r., a którą następnie kupił od firmy leasingowej i ubezpieczał w zakresie OC w (...) w latach 2011- 2013. Sąd Apelacyjny podał, że można mieć wiele zastrzeżeń co do treści zeznań powoda w toku postępowania przed sądem I instancji, a zwłaszcza co do ich konsekwencji i spójności, jednak przedłożone przez powoda w postępowaniu apelacyjnym dokumenty wyraźnie wskazują, że w czasie przekazania pozwanemu koparko – ładowarki C., powód był właścicielem maszyny tego typu o nr fabrycznym (...) i tę właśnie, a nie wcześniej określoną koparko – ładowarkę, wydał pozwanemu. Sąd Apelacyjny podał, że ujawnienie przez powoda dopiero w toku postępowania apelacyjnego nowych dowodów, wskazujących na przekazanie pozwanemu innej koparko – ładowarki, aczkolwiek tego samego typu rocznika, co koparko – ładowarka określona przez niego w toku postępowania przed Sądem Okręgowym, skutkuje koniecznością rozpoznania przesłanek odpowiedzialności kontraktowej pozwanego za utratę powierzonej mu maszyny. Sąd podał także, iż ponownie rozpoznając sprawę, Sąd Okręgowy ustali w pierwszej kolejności, jakiego rodzaju stosunek zobowiązaniowy łączył strony, a następnie rozważy podstawy i zakres odpowiedzialności pozwanego wobec powoda, zarówno w świetle przepisów ogólnych (art. 471kc), jak i przepisów szczególnych, regulujących konkretny rodzaj umowy łączącej strony.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd ustalił:

Od 1992r. powód prowadził działalność gospodarczą Zakład (...). W 2012r. działalność tę przejął jego syn, P. Ł..

Nadto, powód był udziałowcem Przedsiębiorstwa (...) spółce z o.o. w S.. W 2011r. ogłoszono upadłość likwidacyjną tej spółki.

Przedmiotem działalności powódki i spółki (...) było prowadzenie robót drogowych. W związku z tym powód oraz spółka (...) dysponowali szerokim parkiem maszyn. Powód wypożyczał również sprzęt od innych podmiotów celem wykonywania zleconych prac. Także sprzęt powoda, bądź spółki (...), był wypożyczany innym podmiotom w ramach wzajemnej współpracy.

Dowód: zeznania świadka H. B., 00:40:06, 00:44:14, 00:46:11, 00:50:03 protokół rozprawy z dnia 26 września 2013r., k. 69v, zeznania świadka Z. K. 00:55:06 protokół rozprawy z dnia 23 września 2013r., k. 70, przesłuchania powoda 00:43:03, 01:19:19 protokół rozprawy z dnia 3 marca 2015r., k. 239, k. 240.

Powód, prowadząc działalność gospodarczą, sprawował szczególną pieczę nad parkiem maszyn wykorzystywanych do prac. Jeśli były wykorzystywane w znacznej odległości od parkingu powoda, poza terenem zabudowanym, wówczas wynajmował on firmę ochroniarską do sprawowania pieczy nad sprzętem. Taka firma stawiała tymczasowy budynek celem umożliwienia przebywania w nim ochroniarza. Jeśli prace były wykonywane na terenie zabudowanym, powód wówczas starał znaleźć podmiot, który posiadał parking strzeżony, by tam pozostawić sprzęt. Takie zachowanie wynikało z faktu, iż maszyny wykorzystywane do prac i robót drogowych są drogie.

Dowód: przesłuchanie powoda 01:20:51 protokół rozprawy z dnia 3 marca 2015r., k. 240.

W 2007r. powód, prowadząc działalność gospodarczą, Zakład (...), zawarł umowę leasingu na koparko – ładowarkę typu (...), rok produkcji 2007, nr fabryczny (...), koloru żółtego.

W dniu 24 listopada 2010r. powód wykupił od firmy leasingowej powyższy sprzęt. W maju 2011r. powód zawarł z (...) SA w S. umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, tj. koparko – ładowarki (...), nr (...). Okres objęty ubezpieczeniem trwał od dnia 5 maja 2011r. do dnia 4 maja 2012r.

Powód wypożyczał tę koparko – ładowarkę innym podmiotom, w tym przede wszystkim Wytwórni (...) z K.. Po zmianie właściciela tej spółki, co nastąpiło około 2011r., koparko – ładowarka nie była już jej wypożyczana do prac. Powód polecił wówczas Z. K., który był jego byłym pracownikiem, by przechował tę maszynę w miejscowości W., na posesji Z. K.. Przekazał mu wówczas tę koparko – ładowarkę, a także szczotkę do zamiatania oraz młot. Z. K. na prośbę powoda miał pilnować tego sprzętu. Mógł również z niego korzystać w razie potrzeby.

Powód nie przekazał Z. K. żadnych dokumentów dotyczących koparko – ładowarki (...) nr 2 nr fabryczny (...).

Dowód: świadectwo gwarancyjne, k. 164, potwierdzenie zawarcia ubezpieczenia, k. 164, faktura VAT nr (...), k. 189, faktura (...) nr (...), k. 190, protokół odbioru z dnia 24 listopada 2014r., k. 191, zeznania świadka, Z. K. 00:55:06 – 01:10:46, 01:31:41- 01:36:57 protokół rozprawy z dnia 26 września 2013r., k. 70 – 71, przesłuchanie powoda 00:36:18, 00:41:00, 01:01:02 protokół rozprawy z dnia 3 marca 2015r., k. 239.

W dniu 25 lipca 2011r. B. R. darowała powodowi, J. Ł. przedsiębiorstwo Firma (...). W ramach tej umowy przekazała ona powodowi szereg maszyn, w tym koparko – ładowarkę (...), rok fabryczny (...), o wartości 140.000 zł., koloru żółtego. Powód przyjął tę darowiznę w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej „Zakład Robót Drogowych – J. Ł.” w D..

Dowód: umowa darowizny z dnia 25 lipca 2011r., k. 8-10.

Pozwany od 1992r. prowadzi ewidencjonowaną działalność gospodarczą w zakresie usług transportowych. Od 8 – 10 lat prowadzi działalność gospodarczą również w zakresie usług budowlanych i ziemnych (...) R. Z.. W latach 2008-2012 był współnikiem Przedsiębiorstwa (...) spółki z o.o. w S.. Dysponował on również sprzętem niezbędnym do wykonywania zleconych prac.

Dowód: przesłuchanie pozwanego 01:33:30 protokół rozprawy z dnia 3 marca 2015r., k. 241.

Strony znają się od kilkadziesiąt lat. Współpracowały ze sobą jako przedsiębiorcy. Powód zlecał pozwanemu wykonywanie usług transportowych na rzecz Przedsiębiorstwa (...). Współpraca rozwijała się prawidłowo. Po pewnym czasie pozwany rozpoczął również działalność w zakresie budowy dróg. Strony wzajemnie pożyczały sobie sprzęt służący do wykonania zleconych prac. Pozwany składał swój sprzęt na gruncie dzierżawionym od powoda. Strony rozliczały się kompensatami, wystawiały faktury. Nie było między nimi problemów rozliczeniowych, a współpraca układała się dobrze. Miały do siebie zaufanie. Jednakże pod koniec działalności Przedsiębiorstwa (...) spółki z o.o. w S. pozwany został obciążony należnością około 600.000 zł. – 800.000 zł. tytułem bezumownego korzystania z gruntu należącego do spółki.

Dowód: zeznania świadka H. B. 00:51:29 protokół rozprawy z dnia 23 września 2013r., k. 69v, przesłuchanie powoda 00:47:18, 00:52:38, 00:57:19 protokół rozprawy z dnia 3 marca 2015r., k. 239v, przesłuchanie pozwanego 01:36:24, 01:41:24 protokół rozprawy z dnia 3 marca 2015r., k. 241.

Na przełomie wiosny i lata 2012r. pozwany skontaktował się powodem. Wskazał, że wygrał przetarg na wykonanie ścieżki rowerowej w J.. Mówił, iż jego sprzęt jest zajęty do innych prac oraz, że potrzebuje koparko – ładowarki C.. Wiedział, że koparko – ładowarka powoda, typu C., stoi na posesji Z. K.. Powód zgodził się wypożyczyć pozwanemu tę koparko – ładowarkę. Strony ustaliły, że pozwany będzie z niej korzystał do czasu wykonania pracy w J.. Zgodnie oświadczyły również, że rozliczą się po wykorzystaniu sprzętu przez pozwanego, czy to finansowo, czy też poprzez wykonanie usługi na rzecz powoda, czy też w inny sposób. Nie ustaliły nawet orientacyjnie, na czym miałyby polegać rozliczenie.

Po dokonaniu powyższych ustaleń, powód zadzwonił do Z. K. i nakazał mu, by wydał koparko – ładowarkę typu (...) pozwanemu.

Po maszynę do miejscowości W. przyjechał R. M., ówczesny pracownik pozwanego. Z. K. wydał mu wówczas koparko – ładowarkę (...)z 2007r. nr (...), sporządzając jednocześnie dokument , w którym spisał stan godzin pracy maszyny oraz okoliczność jej wydania Firmie (...), R. M..

Dowód: protokół przekazania (...), k. 11, zeznania świadka Z. K. 00:55:06 – 01:10:46, 01:31:41- 01:36:57 protokół rozprawy z dnia 25 września 2013r., k. 70 – 71, przesłuchanie powoda, 01:03:37, 01:07:26, 01:14:34 protokół rozprawy z dnia 3 marca 2015r., k. 239v-240, przesłuchanie pozwanego 01:43:19, 01:51:12, 01:52:59, 01:56:33 protokół rozprawy z dnia 3 marca 2015r., k. 241 – 241v.

R. M. pracował od 1998r w Przedsiębiorstwie (...) spółce z o.o. w S.. Następnie, po ogłoszeniu upadłości tej spółki, od 2011r. był pracownikiem pozwanego.

Dowód: zeznania świadka, R. M., 01:11:37 protokół rozprawy z dnia 26 września 2013r., k. 70 – 71.

Koparko – ładowarka typu (...) rok produkcji 2007r., nr (...) była wykorzystywana przez pozwanego w maju 2012r. do robót mu zleconych w J.. Maszyna po skończonej pracy dziennej była przechowywana na jednej z posesji położonej niedaleko placu budowy, w miejscowości Ł. na terenie, który był ogrodzony metalową siatką. Skrzydła bramy wjazdowej były zabezpieczone linką. Teren nie był dozorowany. Nie był to parking. Maszynę obsługiwał R. M.. Również on ją odstawił na powyższe miejsce.

W odległości około 500 metrów od tego miejsca znajdował się budynek mieszkalny, w którym mieszkał jakiś mężczyzna. Na polecenie pozwanego miał on doglądać sprzętu i zwracać na niego uwagę.

Dowód: notatka urzędowa z dnia 30 czerwca 2012r., k. 1 akt Prokuratury Rejonowej w S. (...), dokumentacja fotograficzna, k. 5a-5h, akt Prokuratury Rejonowej w S. (...), zeznania świadka, R. M., 01:21:28 protokół rozprawy z

dnia 23 września 2013r., k. 71v, przesłuchanie pozwanego 02:01:56 protokół rozprawy z dnia 3 marca 2015r., k. 241v-242.

W 2012r. pozwany miał świadomość konieczności pilnowania sprzętu używanego mu przez powoda, tj. koparko – ładowarki (...). W tym czasie zginęły 3 - 4 maszyny budowane z terenu pozwanego. Wiedział, że koparko – ładowarka jest sprzętem, co do którego istniało ryzyko kradzieży.

Swoje maszyny pozwany co do zasady przechowywał na parkingu strzeżonym z zamontowanym monitoringiem. Oprócz tego, sprzętu pilnował stróż. Maszyny miały wmontowany GPS, były ubezpieczone. Gdy sprzęt pozwanego był przechowywany poza terenem zabudowanym, pozwany wynajmował plac i zazwyczaj stawiał tam przyczepę campingową, w które przebywał jego pracownik, pilnując sprzętu. Jeśli nie miał takiej możliwości, wynajmował firmę ochroniarską do pieczy nad sprzętem. Takie zachowanie pozwany prezentuje do chwili obecnej.

W 2012r. czasie pozwany prowadził kilka budów.

Dowód: przesłuchanie pozwanego 01:58:10, 02:11:21, 02:15:22 protokół rozprawy z dnia 3 marca 2015r., k. 241v – 242.

W dniu 30 czerwca 2012r. R. M. po przyjeździe do pracy na posesję, na której była przechowywana koparko – ładowarka (...), stwierdził, że została ona skradziona.

Dowód: zeznania świadka, R. M., 01:14:35 – 01:17:52 protokół rozprawy z dnia 26 września 2013r., k. 70v, notatka urzędowa z dnia 30 czerwca 2012r., , k. 1 akta Prokuratury Rejonowej w S. (...), odpis na k. 16.

Tego samego dnia powód zgłosił na Policji kradzież koparko – ładowarki marki C. (...), seria 2, nr fabryczny (...), rok produkcji 2007, o wartości 150.000 zł.

Dowód: protokół z dnia 30 czerwca 2012r. o przyjęciu ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchania w charakterze świadka osoby zawiadamiającej, k. 2- 3 akt Prokuratury Rejonowej w S. (...), odpis na k. 12-15.

W dniu 6 lipca 2012r. Prokuratura Rejonowa w S. wszczęła śledztwo w sprawie włamania dnia 29 czerwca 2012r. w Ł. i kradzieży koparko – ładowarki (...) o wartości 150.000 zł. na szkodę J. Ł.. Śledztwo w tej sprawie zostało umorzone na mocy postanowienia z dnia 7 września 2012r. wobec niewykrycia sprawcy czynu.

Dowód: postanowienie z dnia 6 lipca 2012r., k. 23, i postanowienie z dnia 7 września 2012r., k. 36 akt Prokuratury Rejonowej w S. (...).

W dniu 2 lipca 2012r. powód oraz jego syn, P. Ł. podpisali umowę darowizny Przedsiębiorstwa (...) – J. Ł.". W załączniku nr 1 do umowy darowizny z dnia 2 lipca 2012r. pod pozycją nr 13 jako środek trwały (...)J. Ł. wymieniono koparko – ładowarkę (...) nr fabryczny (...), rok produkcji 2007 o wartości 140.000 zł. oraz koparkę (...) SR rok produkcji 2007r. o wartości 2.750zł.

Dowód: umowa darowizny z dnia 2 lipca 2012r. wraz z załącznikiem nr 1 , k. 136- 139, przesłuchanie powoda 00:22:44, 00:26:17 protokół rozprawy z dnia 27 lutego 2014r., k. 111,

W dniu 3 września 2012r. P. Ł., prowadzący Przedsiębiorstwo (...), sprzedał firmie (...) spółce z o.o. w S. maszyny, m.in. koparko – ładowarkę (...) z 2007r. nr fabryczny (...) wraz z osprzętem za cenę 209.100 zł.

Dowód: zeznania świadka, P. Ł. 00:12:29, 00:25:00 protokół rozprawy z dnia 15 marca 2014r. k. 141v-142, faktura VAT nr (...), k.132

Wartość koparko – ładowarki (...) R rocznik 2007r. o ustalonym czasie pracy na poziomie (...) wyniosła kwotę 143.671 zł. na grudzień 2013r. , na dzień 29 czerwca 2012r. – 150.559 zł., na kwiecień 2013r. – 138.500 zł., zaś na listopada 2015r. – 106.000 zł.

Dowód: pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu wyceny maszyn, G. M., k. 94-9, ustna opinia uzupełniająca, T. O., k.296v-297, pisemna opinia uzupełniająca T. O., k. 308-309.

Po ponownym rozpoznaniu sąd zważył:

Powództwo jest w części zasadne.

W sprawie bezsporne jest, że pozwany w 2012r. wszedł w posiadanie koparko – ładowarki (...) rocznik 2007 za zgodą powoda oraz, że korzystał z tej maszyny w związku z realizacją zamówienia w J., a także, że odebrał ją z posesji Z. K. pracownik pozwanego, R. M.. Poza sporem jest również, iż koparko – ładowarka (...) rocznik 2007, wydana R. M. przez Z. K., została skradziona z posesji w Ł., w czasie, kiedy korzystał z niej pozwany.

Z przesłuchania stron wynika w sposób niebudzący wątpliwości że pozwany wszedł w posiadanie koparko – ładowarki (...) na podstawie umowy łączącej strony. Obie strony zgodnie bowiem podały podczas przesłuchania na rozprawie w dniu 3 marca 2015r., że na przełomie wiosny i lata 2012r. rozmawiały ze sobą na temat wypożyczenia pozwanemu koparko – ładowarki (...) do robót, które pozwany wykonywał w tamtym czasie w J.. Pozwany prosił powoda o wypożyczenie koparko – ładowarki (...), a powód wyraził na to zgodę. Powód polecił wydanie pozwanemu koparko - ładowarki, która była składowana w miejscowości W. u Z. K. w celu realizacji przez pozwanego zamówienia w J., zaś pozwany wyraził wolę odebrania tego sprzętu właśnie ze W. i wykorzystania go do celu wyżej określonego. Strony nie uzgodniły jednak konkretnych zasad rozliczenia się w przyszłości w związku z wypożyczeniem koparko – ładowarki i korzystaniem z niej. Strony nie określiły również okresu, na który maszyna została wydana.

Powyższe okoliczności prowadzą jednak do wniosku, że między stronami doszło do zawarcia umowy cywilnej, w oparciu o którą pozwany był uprawniony do korzystania z koparko – ładowarki (...).

Bez znaczenia dla powyższego wniosku pozostaje kwestia, iż maszynę tę z nieruchomości we W. odebrał R. M.. Jest bowiem okolicznością bezsporną, że był on wówczas pracownikiem pozwanego i odbierając koparko – ładowarkę C., działał w imieniu swego pracodawcy, czyli w imieniu pozwanego. Dodatkowo, z przesłuchania powoda wynika, że strony ustaliły, że to właśnie R. M. stawi się po maszynę.

Zatem twierdzenia pozwanego jakoby nie posiadał on legitymacji procesowej biernej w tym procesie, bo nie był stroną umowy uprawniającej do korzystania z koparko – ładowarki (...), są zupełnie nieuzasadnione.

Przesłuchanie stron prowadzi do wniosku, że strony zawarły umowę użyczenia koparko – ładowarki (...), bądź umowę cywilnoprawną nienazwaną o zbliżonym charakterze do umowy użyczenia.

W myśl art. 710 k.c. przez umowę użyczenia użyczający zobowiązuje się zezwolić biorącemu, przez czas oznaczony lub nieoznaczony, na bezpłatne używanie oddanej mu w tym celu rzeczy.

Tak jak była mowa wyżej, powód zezwolił pozwanemu na oddanie mu do używania koparko – ładowarki (...) na czas nieoznaczony. Brak uzgodnień między stronami co do sposobu rozliczenia prowadzi na wniosku, że było to oddanie rzeczy bezpłatnie. Z całą pewnością stwierdzić należy, iż pozwany nie był zobowiązany płacić czynszu z tytułu korzystania z koparko – ładowarki, nie uzyskiwał też przychodów z tej maszyny. Zatem elementy umowy najmu, czy też umowy dzierżawy nie mają zastosowania w stosunku cywilnoprawnym, który nawiązał się między stronami.

Z punktu widzenia przyjmującego rzecz, umowa użyczenia jest – przede wszystkim ze względu na jej darmy charakter – umowa o podwyższonym ryzyku kontraktowym. O ryzyku tym mowa jest m.in. w art. 714 k.c., który wprowadza odpowiedzialność biorącego rzecz w używanie za przypadkową utratę lub uszkodzenie rzeczy wtedy, gdy biorący do używania jest odpowiedzialny za przypadkową utratę lub uszkodzenia rzeczy, jeśli używa jej w sposób sprzeczny z umową albo z właściwościami lub z przeznaczeniem rzeczy, albo gdy nie będąc do tego upoważniony przez umowę ani zmuszony przez okoliczności powierza rzecz innej osobie, a rzecz nie uległaby utracie lub uszkodzeniu, gdyby jej używał w sposób właściwy albo gdyby ją zachował u siebie.

Biorący do używania obowiązany jest zatem do sprawowania pieczy nad użyczoną mu rzeczą, co wynika z obowiązku zwrotu tej rzeczy w przyszłości osobie użyczającej (art. 718 k.c.), a nadto jego odpowiedzialność jest poszerzona również za przypadkową utratę, bądź zniszczenie rzeczy (art. 714 k.c.).

Pozwany otrzymał rzecz do bezpłatnego korzystania i z racji właściwości stosunku zobowiązaniowego winien pełnić pieczę nad użyczonym sprzętem, winien był bowiem się liczyć z obowiązkiem zwrotu rzeczy. Powinien zatem strzec sprzętu powoda przed utratą, kradzieżą, czy uszkodzeniem.

Nadto z przesłuchania obu stron wynika, że sprzęt wykorzystywany do prac budowlanych, robót drogowych, czy ziemnych, w tym koparko – ładowarka typu (...), jest sprzętem drogowym. Obie strony zeznały, że każda z nich sprawowała szczególną pieczę nad tym sprzętem. Strony przechowywały maszyny na parkingach strzeżonych, na placach z monitoringiem, z własnymi pracownikami do ochrony, bądź wynajmowały firmy ochroniarskie do ochrony tego sprzętu. Zachowanie takie wynikało przede wszystkim z faktu, iż sprzęt ten ma znaczną wartość, a także, co przyznał sam pozwany, jest on narażony na kradzieże (z resztą u pozwanego zdarzyła się 3 - 4 razy kradzież takiego sprzętu).

Odnosząc powyższe do zachowania pozwanego z czerwca 2012r., stwierdzić należy, iż nie dochował on należytej staranności w sprawowaniu pieczy nad koparko – ładowarką typu (...), użyczoną mu przez powoda.

Z przesłuchania pozwanego wynika, że maszyna w okresie wykonywania przez pozwanego prac w J., nie była przechowywana, ani na parkingu strzeżonym, ani na placu z pracownikiem do ochrony, ani też nie była zaangażowana firma ochroniarska w pilnowaniu tego sprzętu. Koparko – ładowarka stała na posesji ogrodzonej metalowym płotem, a brama ogrodzenia przewiązana była jedynie sznurkiem. Zaś najbliższa osoba, która mogłaby ewentualnie spojrzeć na tę maszynę, mieszkała w odległości około 500 metrów od miejsca składowania maszyny.

Z powyższego wynika, iż pozwany ponosi w winę niedołożeniu należytej staranności w zapewnieniu pieczy nad koparko – ładowarką typu (...), wydanej mu do prac w J.. Nie zapewnił jej bowiem właściwej ochrony przed kradzieżą.

W tym miejscu wskazać należy, iż bez znaczenia są twierdzenia pozwanego, że policja nie stwierdziła uchybień w pilnowaniu sprzętu po stronie pozwanej. Przeciwnie policja nie badała kwestii ewentualnego zaniedbania pozwanego w powyższym zakresie.

Mając na uwadze powyższe, sąd uznał, że na podstawie art. 471 k.c. w zw. z art. 712 par 1 k.c., pozwany ponosi on odpowiedzialność za szkodę, która powstała wskutek kradzieży koparko – ładowarki typu (...).

Z ustaleń poczynionych przez Sąd Apelacyjny, opartych na dokumentach przedstawionych przez powoda w toku postępowania apelacyjnego, tj. świadectwa gwarancyjnego, k. 164, potwierdzenia zawarcia ubezpieczenia, k. 164, faktury VAT nr (...), k. 189, faktury (...) nr (...), k. 190, protokołu odbioru z dnia 24 listopada 2014r., k. 191 i w całości podzielonych przez Sąd Okręgowy ponownie rozpoznający niniejszą sprawę, a także z przesłuchania powoda z dnia 3 marca 2015r. wynika, że powód wydał pozwanemu w 2012r. do prac w J. koparko – ładowarkę typu (...), rocznik 2007, nr fabryczny (...). W tej sytuacji konieczne stało się ustalenie wartości szkody, która wystąpiła w majątku powoda w związku z kradzieżą powyższej maszyny.

Wskazać należy jednocześnie, iż sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka, J. K., gdyż okoliczność, dla której świadek został powołany, tj. jaka koparko – ładowarka została sprzedana (...) spółce z o.o. jest zbędna, gdyż poza sporem jest, że P. Ł. sprzedał koparko – ładowarkę (...).

Sąd oddalił pozwany wniosek o zobowiązanie powoda do wykazania, jakie czynności podjął od dnia 12 grudnia 2014r., aby zawiadomić ograny ścigania o zaginięciu koparko – ładowarki, którą aktualnie uznaje za zaginioną. Okoliczność, iż powód zgłosił kradzież koparko – ładowarki typu (...) nr (...) jest prawnie obojętna dla zasadności zgłoszonego roszczenia. W postępowaniu cywilnym powód bowiem sprostował obowiązkowi wykazania, jaki sprzęt wydał pozwanemu w 2012r. oraz, jaki sprzęt został pozwanemu skradziony.

Sąd oddalił również wniosek pozwanego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka, M. S. na okoliczność wykazania, że powód dysponował licznymi koparkami typu C. w kolorze żółtym oraz wskazania, czy w ramach prowadzonego postępowania upadłościowego odnotowała ona utratę jakiegokolwiek sprzętu oraz, czy mogła ustalić stan posiadania obu przedsiębiorstw, a także czy dysponowała dokumentami prywatnymi powoda. Okoliczności te również pozostają bez znaczenia dla wyniku sprawy. Upadłość została bowiem ogłoszona wobec Przedsiębiorstwa (...) spółki z o.o. Tymczasem spór sprowadza się odszkodowania za koparko – ładowarkę (...), której właścicielem był powód, jako osoba fizyczna. Powód należycie wykazał, o czym była mowa wyżej, iż był właścicielem, zarówno koparko- ładowarki (...), jaki i koparko - ładowarki (...) oraz, że wydał pozwanemu koparko – ładowarką typu (...) nr (...), która następnie została skradziona.

Bez znaczenia są również twierdzenia pozwanego, iż powód w dniu 2 lipca 2012r. umową darowizny darował swojemu synowi koparko – ładowarkę nr fabryczny (...). Jak wskazał Sąd Okręgowy w uzasadnieniu wyroku z dnia 24 marca 2014r., umowa darowizny z dnia 2 lipca 2012r. była dotknięta nieważnością z uwagi na niedochowanie prawem wymaganej formy dla przekazania przedsiębiorstwa. Nadto podkreślić należy, że powyższą ocenę prawną poparł sam pozwany w odpowiedzi na apelację.

Nadto wskazać należy, iż dzień 2 lipca 2012r. powód nie dysponował koparko – ładowarką (...), rok produkcji 2007r., nr (...), gdyż została ona skradziona z posesji w Ł. w dniu 29 czerwca 2012r. Z tym dniem po stronie powoda uruchomiło się uprawnienie żądania naprawienia szkody w związku z kradzieżą sprzętu. Roszczenie to nie zostało przekazane żadnemu innemu podmiotowi, w tym również synowi powoda, P. Ł.. W dniu utraty maszyny powód był jej właścicielem i to jemu przysługuje uprawnienia dochodzenia naprawienia szkody w związku z jej utratą.

Zatem twierdzenia pozwanego o braku po stronie powoda legitymacji procesowej czynnej są również niezasadne.

Do wyceny szkody konieczne stało się skorzystanie przez sąd z wiadomości specjalnych biegłego sądowego z zakresu wyceny maszyn. Sąd ostatecznie oparł się na pisemnej opinii biegłego sądowego, T. O. (k. 258-261), uzupełnionej na rozprawie w dniu 22 października 2015r., (k. 296v-297) oraz pisemną opinią uzupełniającą (k. 308 – 309). Sąd oparł się na tej opinii dlatego, że wynika z niej aktualna wartość koparko – ładowarki (...), rocznik 2007r, nr (...).

Opinia biegłego sądowego, G. M. (2), nie rodzi po stronie sądu wątpliwości merytorycznych. Jednak została ona pominięta przy wyrokowaniu z uwagi na okoliczność, że wskazano w niej wartość koparko – ładowarki C. na czerwiec 2012r. i na grudzień 2013r. Tymczasem, sąd w oparciu o art. 363 par 2 k.c., uznał za zasadne ustalenie odszkodowania według cen na datę ustalania odszkodowania, tj. na dzień orzekania, a taka wartość wynika z opinii biegłego sądowego, T. O..

Wskazać należy, iż biegły sądowy, T. O. oparł ustalenia co do stanu technicznego koparko – ładowarki (...), rocznik 2007r., nr fabryczny (...) na protokole przekazania (k. 11) oraz w oparciu o ustalenia, iż maszyna ta była sprawna. Biegły przedstawił w sposób logiczny proces swego wnioskowania. Opinia jest czytelna. Dlatego też sąd dał jej wiarę w całości.

Wprawdzie pozwany złożył zarzuty do opinii biegłego, T. O., wskazując, że nie dotyczy ona sprzętu będącego przedmiotem sporu. Podniósł, że urządzenia tego typu mogą być w różnym stopniu wyeksploatowane, mogą też być w części uszkodzone. Biegły jednak podtrzymał swą opinię z zakresie wycenianej maszyny. Sprostował omyłkę pisarską z pierwszej opinii co do numeru fabrycznego koparko – ładowarki (...), podkreślając jednocześnie, że koparko – ładowarka (...) SR jest sprzętem o tej samej wartości, bez względu, jakim numerem fabrycznym jest opatrzony.

W konsekwencji powyższego, sąd ustalił wartość koparko – ładowarki typu (...) SR, rocznik 2007, nr fabryczny (...), w oparciu o opinię sądową, T. O., na moment orzekania na kwotę 106.000 zł.

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 471 par 1 k.c. w zw. z art. 712 par 1 k.c., orzekł jak w punkcie pierwszym sentencji.

Wobec tego, że na rozprawie w dniu 28 stycznia 2016r. powód cofnął powództwo w zakresie kwoty 10.559 zł., a pozwany wyraził na to zgodę, sąd na podstawie art. 355 par 1 k.p.c. w zw. z art. 203 par 1 i par 4 k.p.c., orzekł jak w punkcie drugim sentencji.

W pozostałym zakresie, sąd oddalił powództwo jako niezasadne.

O odsetkach ustawowych orzeczono na podstawie art. 481 k.c., zasądzając odsetki od dnia wyrokowania, wobec ustalenia wysokości odszkodowania na moment wyrokowania w niniejszej sprawie.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na mocy art. 98 par 1 i par 3 k.p.c., art. 100 k.p.c., art. 99 k.p.c. w zw. z par 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t. jedn. Dz. U z 2013r., poz. 490 z późn. zm.), mając na uwadze okoliczność, że powód wygrał niniejszy spór w 70 %. Na koszty powoda złożyły się: opłat od pozwu w kwocie 700 zł., opłata od apelacji – 700 zł., wynagrodzenie fachowego pełnomocnika za I instancję – 3.600 zł., wynagrodzenie fachowego pełnomocnika za II instancję – 2.700 zł., opłata od udzielonego pełnomocnictwa – 17 zł., zaliczka na wydatki związane w opinią biegłych – 480 zł. Na koszty pozwanego złożyły się: wynagrodzenie fachowego pełnomocnika za I instancję – 3.600 zł., wynagrodzenie fachowego pełnomocnika za II instancję – 2.700 zł., opłata od udzielonego pełnomocnictwa – 17 zł.

O nieuiszczonych kosztach sądowych, tj. w zakresie brakującej opłaty od pozwu oraz brakującej opłaty od apelacji, sąd orzekł na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. jedn. Dz. U. z 2014r., poz. 1025 z późn. zm.), mając na uwadze, iż pozwany przegrał spór w 70 %. Na nieuiszczone koszty sądowe złożyła się również kwota 289,17 zł., którą sąd wydatkował na opinie biegłych sądowych. Tymi kosztami sąd obciążył strony również w stosunku wygranej i przegranej, tj. 86,75 zł. – powoda oraz 202,42 zł. – pozwanego .

Na oryginale właściwy podpis